

วัตถุประสงค์ สารเคมีและอุปกรณ์การทดลอง

วัตถุประสงค์

แก้วเหลืองพัทธ์ ส.จ.5 จากสถานีทดลองปลูกพืชไร่จังหวัดพะเยามีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเฉลี่ย 90-200 มิลลิเมตร น้ำหนักเฉลี่ยต่อเมล็ด 0.14-0.18 กรัม ได้จากฤดูเพาะปลูกช่วง เมษายน-พฤษภาคม กับ กรกฎาคม-สิงหาคม

สารเคมี

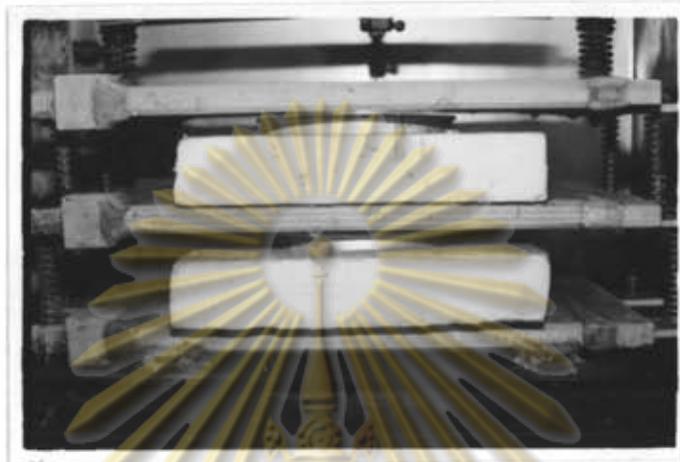
sodium hydroxide	(A.R.)
sulphuric acid	(A.R.)
boric acid	(A.R.)
potassium hydrogenphthalate	(A.R.)
methyl red	(A.R.)
methylene blue	(A.R.)
petroleum ether	(A.R.)
95% ethyl alcohol	(บริษัทแอคทีฟ กรุป จำกัด)
sodium tripolyphosphate	(Food grade, บริษัทแสงสวัสดิ์เซลล์ แอนเซอร์วิส จำกัด)
dry ice, -78°C	(บริษัทผลิตภัณฑ์อากาศจำกัด)
kjeltab- $\text{K}_2\text{SO}_4:\text{Se}$, 100:1	(บริษัทไซแอนติฟิค โปรโมชัน จำกัด)

สารแต่งกลิ่นรส

เนยขาว	(ซิลเวอร์คลาว บริษัทเบอร์ลี่เยคเกอร์ จำกัด)
สารแต่งกลิ่นรส ได้แก่ รสไก่ (RF-C)	(บริษัท ดิทแอล์ม จำกัด)
รสหมู (RF-P) และรสเนื้อ (RF-B)	
เกลือบริโภค	(โรงงาน ส.ร.ว จำกัด)
น้ำตาลทรายขาว	(บริษัทน้ำตาลมิตรผล จำกัด)

วัสดุและอุปกรณ์

- ถาดอะลูมิเนียมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 6 นิ้ว สูง 2.5 นิ้ว หุ้มรอบนอกด้วย polystyrene foam หนา 2 นิ้ว สำหรับแช่แข็งในตู้แช่แข็งแบบ plate (ดังแสดงในภาพถัดไป)

- ถาด polystyrene foam 4 ช่องสำหรับแช่แข็งแบบใช้คาร์บอนไดออกไซด์แข็ง (ดังแสดงในภาพถัดไป)

- เครื่องบดแบบ pin mill (Shangtung Chimo agricultural machinery work, FFG-23)
- pH meter (Hanna, HI 8417)
- ตู้แช่แข็งแบบ plate (plate freezer) (Augusta supply Co., Ltd.)
- autoclave (Tomy, SS-320)
- เครื่องชั่งละเอียด (Sartorius, A200S)
- เครื่องชั่งหยาบ (Sartorius, 1907 MP8)

- เครื่องบดแบบ colloid (ไม่มีร่นและแหล่งผลิตปรากฏ) (ดังแสดงในภาพถัดไป)

- ตู้อบแห้งแบบถาด (tray dryer) ช่วงอุณหภูมิ 0-200 °C มีลมร้อนหมุนเวียนตลอดเวลา (Kan Sang Lee machinery, HA-20)
- ถัง poly propylene (PP) ขนาด 8x12 นิ้ว
- digital recorder (procos-VIT, Chino, DR015)
- ชุดย่อย, กลั่นโปรตีน (Kjeldatherm และ Vapodest I, Gerhardt, KT85)
- ชุดสกัดไขมัน (Gerhardt soxtherm automatic, S-166)
- ชุดวิเคราะห์เส้นใย ซึ่งประกอบด้วย hot plate (Gerhardt, RF16/6) พร้อม round condensor
- เครื่องผสม (Kenwood, A907D)
- ตู้รวมควันที่ปรับอุณหภูมิได้ในช่วง 0-200 °C และมีส่วนควบคุมอุณหภูมิในช่วง 0-80 °C
- muffle furnace (Carbolite, MEL 11-2)
- ตู้อบแห้งแบบสูญญากาศ (บริษัท เพรงค์ชัยกลการ จำกัด)

- freeze dryer (Virtis gardiner N.Y.,12525) (ตั้งแสดงในภาพถัดไป)

- texturometer (Mainframe standard T2001) ใช้เซลล์แบบใบมีดตัด
(ตั้งแสดงในภาพถัดไป)

ศูนย์วิจัยเภสัชวิทยา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- scanning electron microscope (JEOL, JSM-35CM) (ดังแสดงในภาพถัดไป)

- อุปกรณ์หาความชื้น (Sartorius thermo control, VTC 10L) (ดังแสดงในภาพถัดไป)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีทดลอง

3.1 ศึกษาองค์ประกอบของวัตถุดิบ

เตรียมแบ่งถั่วเหลืองโดยนำถั่วเหลืองทั้งเมล็ดจาก 2 ฤดูเพาะปลูกมาดแบบแห้งด้วยเครื่องบดชนิด pin mill แล้วตรวจสอบสมบัติดังต่อไปนี้

3.1.1 ปริมาณความชื้น ดัดแปลงจากวิธีวิเคราะห์ของ AOAC -14.004 (32)
รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงในภาคผนวก ก. 1

3.1.2 ปริมาณโปรตีน ดัดแปลงจากวิธีวิเคราะห์ของ AOAC -2.057 (32)
รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงในภาคผนวก ก. 2

3.1.3 ปริมาณไขมัน ตามวิธีวิเคราะห์ของ AOAC -14.0089 (32)
รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงในภาคผนวก ก. 3

3.1.4 ปริมาณเถ้า ตามวิธีวิเคราะห์ของ AOAC -7.009 (32)
รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงในภาคผนวก ก. 4

3.1.5 ปริมาณเส้นใย ดัดแปลงจากวิธีวิเคราะห์ของ AOAC -7.006 (32)
รายละเอียดการวิเคราะห์แสดงในภาคผนวก ก. 5

3.1.6 ปริมาณคาร์โบไฮเดรต โดยคำนวณจากการนำผลรวมขององค์ประกอบอื่นไปหักออกจาก 100

วิเคราะห์ความแปรปรวนขององค์ประกอบถั่วเหลือง 2 ฤดูเพาะปลูก ด้วยวิธี Completely Randomized design (33) (แสดงในภาคผนวก ข. 1) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's New Multiple Range test (33) (แสดงในภาคผนวก ข.5) ทดลองสองซ้ำ

3.2 ศึกษาสภาวะที่เหมาะสมในการสกัดโปรตีนจากวัตถุดิบ

ขั้นตอนการทดลอง มีดังต่อไปนี้

ถั่วเหลืองพันธุ์ ส.จ. 5

ล้างสิ่งปนเปื้อน เช่น เศษหญ้า ดิน

แช่ถั่วเหลือง 1.5 กิโลกรัม ในน้ำ 15 ลิตร ที่อุณหภูมิห้อง 5-6 ชั่วโมง
(เปลี่ยนน้ำใหม่ทุก 2 ชั่วโมง)

เทน้ำทิ้ง และผึ่งถั่วเหลืองให้สะเด็ดน้ำ

บดด้วย colloid mill ซึ่งมีระบบหมุนเวียน (recycle) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบด

กรองแยกกากด้วยผ้าด้ายดิบขนาด 24x24 นิ้ว หน้า 2 ชั้น

สารละลายโปรตีนถั่วเหลือง

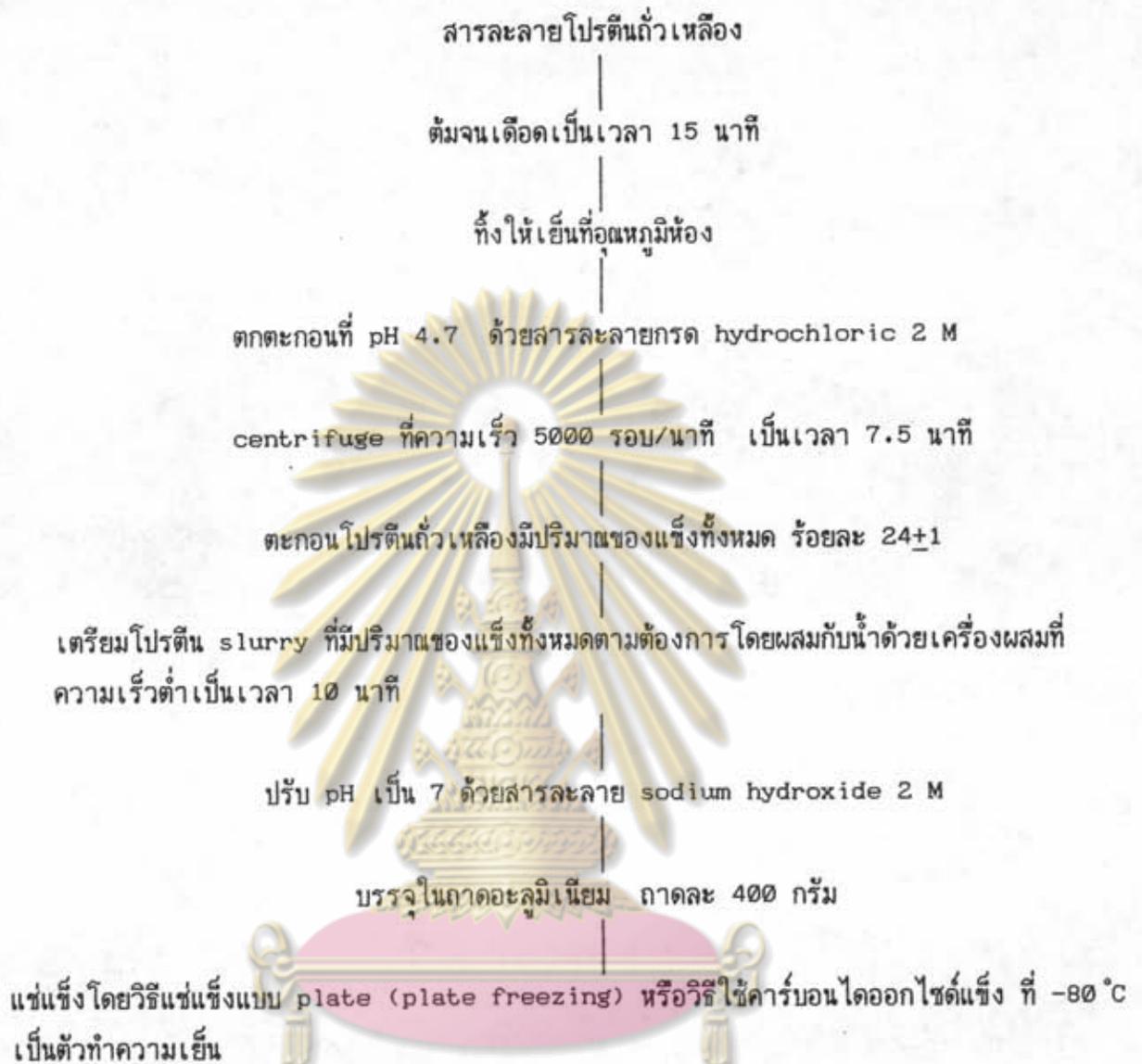
รายละเอียดของการทดลอง

นำถั่วเหลืองพันธุ์ ส.จ.5 มาล้างทำความสะอาดเพื่อกำจัดสิ่งปนเปื้อนที่ติดมา แخذถั่วเหลือง 1.5 กิโลกรัมในน้ำ 15 ลิตร (สำหรับแต่ละสภาวะที่ศึกษา) ที่อุณหภูมิห้อง 5-6 ชั่วโมง เปลี่ยนน้ำทุก 2 ชั่วโมง เพื่อให้สีของถั่วเหลืองดีขึ้น จากนั้นเทน้ำทิ้งโดยผ่านตะแกรงพลาสติก ซึ่งมีรูขนาดเล็กกว่า เมล็ดถั่วเหลือง ผึ่งให้สะเด็ดน้ำเป็นเวลา 1 ชั่วโมง บดถั่วด้วย colloid mill ซึ่งมีระบบหมุนเวียน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบด แปร pH ของสารสกัดจาก 7-12 โดยเพิ่มครั้งละ 1 หน่วย pH (ปรับ pH ด้วยกรด hydrochloric 2M) ใช้อัตราส่วนถั่วต่อสารสกัด 1:8 (น้ำหนักแห้ง:ปริมาตร) สกัดนาน 8 นาที กรองแยกกากด้วยผ้าด้ายดิบขนาด 24x24 นิ้ว หน้า 2 ชั้น นำสารละลายส่วนใส ไปวิเคราะห์โปรตีน เพื่อเลือก pH ดีที่สุดของสารสกัด

ต่อไปศึกษาเวลาสกัดที่เหมาะสมโดยใช้ pH ของสารสกัดจากข้อมูลที่สรุปได้ แปรเวลาสกัด 8, 10, 15 และ 20 นาที ใช้อัตราส่วนถั่วต่อสารสกัด 1:8 สกัดเช่นเดียวกับการศึกษาชั้นแรก สารละลายโปรตีนที่สกัดได้นำไปวิเคราะห์ปริมาณโปรตีนเพื่อเลือกเวลาสกัดที่เหมาะสม ชั้นสุดท้ายแปรอัตราส่วนของถั่วเหลืองต่อสารสกัดเป็น 1:8, 1:10, 1:12 และ 1:14 ใช้ pH ตามผลสรุปจาก ชั้นแรกและเวลาสกัดตามผลสรุปจากชั้นที่ 2 ใช้วิธีสกัดเหมือน 2 ชั้นแรก วิเคราะห์โปรตีนใน สารละลายส่วนใส เพื่อเลือกอัตราส่วนที่เหมาะสม

วางแผนการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Completely Randomized design (33) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's New Multiple Range test (33) ทดลองสองซ้ำ

3.3 ศึกษาสภาวะที่เหมาะสมในการแปลงเนื้อสัมผัสโปรตีนถั่วเหลืองโดยวิธีแช่แข็ง ขั้นตอนการทดลอง มีดังต่อไปนี้

↓

กำจัดผลึกน้ำแข็งโดยแทนที่ด้วย 95% ethyl alcohol หรือ โดยวิธี freeze drying

รายละเอียดของแต่ละขั้นตอนมีดังต่อไปนี้

เตรียมสารละลายถั่วเหลืองจากถั่วเหลือง 6 กิโลกรัมตามข้อมูลที่สรุปได้จากข้อ 3.2 นำสารละลายที่ได้มาต้มจนเดือดเป็นเวลา 15 นาทีทิ้งให้เย็นที่อุณหภูมิห้องแล้วตกตะกอนโปรตีน โดยเติมกรด hydrochloric 2M จนสารละลายโปรตีนมี pH 4.7 (จุด isoelectric) แยกตะกอนโดย centrifuge ที่ความเร็ว 5000 รอบ/นาที เป็นเวลา 7.5 นาที ตะกอนที่ได้มีปริมาณของแข็งทั้งหมดร้อยละ 24± 1 เตรียม slurry จากตะกอนโปรตีนถั่วเหลืองโดยผสมกับน้ำด้วยเครื่องผสมความเร็วต่ำเพื่อให้เกิดฟองอากาศน้อยที่สุดเป็นเวลา 10 นาที ปรับ pH ของ slurry เป็น 7

ด้วยสารละลาย sodium hydroxide 2M จากนั้นบรรจุในภาตอะลูมิเนียมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 6 นิ้ว สูง 2.5 นิ้ว ภาตละ 400 กรัม วางภาตใน polystyrene foam ที่เตรียมไว้เพื่อแช่แข็งต่อไป ตัวแปรที่ศึกษาในขั้นตอนนี้ได้แก่

3.3.1 ปริมาณของแข็งทั้งหมดในโปรตีน slurry แปรเป็น 3 ระดับคือ ร้อยละ 10 ± 1 , 15 ± 1 และ 20 ± 1 (วิธีคำนวณปริมาณน้ำที่ต้องเติมเพื่อให้โปรตีน slurry มีปริมาณของแข็งทั้งหมดตามต้องการ แสดงในภาคผนวก ค. 2)

3.3.2 วิธีแช่แข็ง 2 วิธี คือ แบบ plate ปรับอุณหภูมิภายในตู้แช่แข็งแบบ plate ให้ได้ -40°C (อุณหภูมิต่ำสุดของเครื่อง) บรรจุโปรตีน slurry ในภาตอะลูมิเนียมซึ่งหุ้มรอบนอกด้วย polystyrene foam หนา 2 นิ้ว (อุณหภูมิเริ่มต้น $25 \pm 1^{\circ}\text{C}$) แช่แข็งทั้งภาตขณะแช่แข็งวัดและบันทึกอุณหภูมิของโปรตีน slurry โดยจุ่ม thermocouple ลงที่ความลึกจากผิว 1 เซนติเมตร จับเวลาที่ใช้ตั้งแต่อุณหภูมิเริ่มต้นจนอุณหภูมิต่ำสุดที่ความลึก 1 เซนติเมตร เป็น -37°C

สำหรับวิธีแช่แข็งแบบใช้คาร์บอนไดออกไซด์แข็งที่อุณหภูมิ -80°C เป็นตัวทำความเย็น โดยวางภาตอะลูมิเนียมซึ่งบรรจุโปรตีน slurry ลงในกล่อง polystyrene foam 4 หลุมซึ่งแต่ละหลุมมีคาร์บอนไดออกไซด์แข็ง 1 กิโลกรัมเป็นตัวทำความเย็น วัดและบันทึกอุณหภูมิของโปรตีน slurry เช่นเดียวกับวิธีแช่แข็งแบบ plate แช่แข็งจนอุณหภูมิต่ำสุดที่ความลึกจากผิว 1 เซนติเมตรลดลงถึง -37°C

3.3.3 วิธีกำจัดผลึกน้ำแข็ง เปรียบเทียบ 2 วิธีคือ วิธีแรกแทนที่ผลึกน้ำแข็งด้วย 95% ethyl alcohol โดยจุ่มผลิตภัณฑ์แช่แข็งพร้อมภาชนะใน alcohol ใช้อัตราส่วนผลิตภัณฑ์ต่อ alcohol 1:3 (น้ำหนัก:ปริมาตร) ที่ $4 \pm 1^{\circ}\text{C}$ เป็นเวลา 3 ชั่วโมง เพื่อให้ผลิตภัณฑ์แยกจากภาชนะ จากนั้นแยกภาชนะออกแล้วกำจัดผลึกออกไปอีก 5 ชั่วโมง นำผลิตภัณฑ์มาวางบนตะแกรงเพื่อให้ alcohol หยดออกจนหมด แล้วอบในตู้อบแห้งแบบภาตที่ 60°C เป็นเวลา 8 ชั่วโมงเพื่อกำจัด alcohol ที่ตกค้างอยู่ในผลิตภัณฑ์ วิธีที่ 2 คือ วิธี freeze drying โดยนำผลิตภัณฑ์แช่แข็งพร้อมภาชนะเข้าเครื่อง freeze dryer ซึ่งอุณหภูมิของแผ่นทำความร้อนตั้งต้นเป็น -40°C ความดันเฉลี่ย 100 ไมครอน เพิ่มพลังงานเพื่อให้อุณหภูมิต่ำสุดของผลิตภัณฑ์เพิ่มจาก -40°C เป็น 30°C ในเวลา 30 ชั่วโมง

3.3.4 เกณฑ์ตัดสินคุณภาพ

นำโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสที่ได้มาปรับความชื้นให้ได้ร้อยละ 60 ± 3 โดยการดูดน้ำคืน (rehydration) ที่อุณหภูมิห้อง (การคำนวณปริมาณน้ำที่ใช้เพื่อปรับสภาพความชื้นแสดงในภาคผนวก ค.1) จากนั้นนำไปประเมินคุณภาพโดยใช้เกณฑ์ต่อไปนี้

3.3.4.1 โครงสร้างเส้นใยโปรตีนที่เกิดขึ้น บันทึกด้วยเครื่อง scanning electron microscope โดยตัดผลิตภัณฑ์เป็นรูปลูกบาศก์ขนาด $1 \times 1 \times 1$ เซนติเมตร แล้วกำจัดน้ำ (dehydration) ด้วยเครื่อง critical point dryer (CPD) โดยแทนที่ด้วย ethyl alcohol

เข้มข้นร้อยละ 30, 70, 95 และ ethyl alcohol บริสุทธิ์ (absolute) ความเข้มข้นละ 30 นาที กำจัด ethyl alcohol บริสุทธิ์โดยแทนที่ด้วยคาร์บอนไดออกไซด์เหลวซึ่งระเหยที่อุณหภูมิ 40 °C ความดัน 85 bar (ภายในเครื่อง CPD) จากนั้นฉาบทองหนา 5 นาโนเมตร ใช้เวลา 3 นาที ด้วยเครื่อง ion sputter แล้วศึกษาพร้อมทั้งบันทึกโครงสร้างของผลิตภัณฑ์ด้วยเครื่อง scanning electron microscope กำลังขยาย 200 เท่า

3.3.4.2 ค่า shear strength โดยนำตัวอย่างขนาด 3x1.5 นิ้ว หนา 0.7 นิ้วมาวัดค่า shear strength ด้วยเครื่อง texturometer ใช้เซลล์แบบใบมีดตัด ตั้งใบมีดให้มีระยะห่างจากตัวอย่าง 1 เซนติเมตร ความเร็วในการเคลื่อนที่ของใบมีด 200 มิลลิเมตรต่อนาที ให้ใบมีดตัดตัวอย่างจนขาดจากกัน อ่านค่า shear strength (N.) จากจุดสูงสุดของกราฟซึ่งบันทึกด้วยเครื่อง recorder

3.3.4.3 คุณภาพเนื้อสัมผัส โดยให้ผู้ทดสอบที่ผ่านการฝึกฝน 11 คน เคี้ยวตัวอย่างส่วนหนึ่งใช้จิ้งหะการเคี้ยว 3-5 ครั้ง และตัวอย่างอีกส่วนหนึ่งใช้มือฉีกให้เป็นเส้นเพื่อดูว่าสภาวะใดให้เส้นใยที่ยืดเกี่ยวกันคล้ายเนื้อสัตว์มากที่สุด ใช้แบบสอบถามชนิด hedonic scale 9 ระดับ (แสดงในภาคผนวก ง. 1)

วางแผนและวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Asymmetric Factorial experiment (33) (แสดงในภาคผนวก ข. 3) และแบบ Asymmetric Factorial with Complete Block design (33) (แสดงในภาคผนวก ข. 4) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's New Multiple Range test (33) ทดลองสองซ้ำ

3.4 ศึกษาสภาวะที่เหมาะสมในการทำให้โครงสร้างเส้นใยโปรตีนอยู่ตัวด้วยความร้อน

ผลิตโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสด้วยสภาวะที่ดีที่สุดที่สรุปได้จากข้อ 3.3 บรรจุทั้งชิ้นในถุง pp ปิดผนึกด้วยความร้อนแล้วบรรจุพร้อมผลิตภัณฑ์ในถุง pp อีก 2 ชั้นปิดผนึก ให้ความร้อนใน autoclave เพื่อให้เกิดโครงสร้างที่อยู่ตัว สภาวะที่ศึกษาในขั้นตอนนี้ได้แก่

3.4.1 อุณหภูมิภายใน autoclave แปรเป็น 3 ระดับคือ 105, 110 และ 115 °C

3.4.2 เวลาในการให้ความร้อน แปรเป็น 3 ระดับคือ 5, 7.5 และ 10 นาที

3.4.3 เกณฑ์ตัดสินคุณภาพ หลังการให้ความร้อนทั้งผลิตภัณฑ์ให้เย็นที่อุณหภูมิห้องแล้วปรับความชื้นให้ได้ร้อยละ 60± 3 โดยการดูดน้ำคั้นที่อุณหภูมิห้อง (การคำนวณปริมาณน้ำที่ใช้เพื่อให้ได้ความชื้นตามต้องการ แสดงในภาคผนวก ค.1) เมื่อได้ความชื้นที่ต้องการแล้ว ประเมินคุณภาพต่อไปนี้

3.4.3.1 บันทึกโครงสร้างเส้นใยโปรตีนโดยเครื่อง scanning electron microscope ใช้สภาวะเหมือนข้อ 3.3.4.1

3.4.3.2 ค่า shear strength วัดด้วยเครื่อง texturometer ใช้สภาวะ
เหมือนข้อ 3.3.4.2

3.4.3.3 คุณภาพเนื้อสัมผัส โดยวิธีทางประสาทสัมผัส (ข้อ 3.3.4.3)

วางแผนการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Asymmetric Factorial experiment และ
Asymmetric Factorial with Complete Block design (33) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยวิธี
Duncan's New Multiple Range test (33) ทดลองสองซ้ำ

3.5 ศึกษาองค์ประกอบและโครงสร้างของ โปรตีนแปลง เนื้อสัมผัส โดยวิธีแช่แข็ง เปรียบเทียบกับ ผลิตภัณฑ์จากกระบวนการ extrusion และ เนื้อสัตว์

วิเคราะห์องค์ประกอบของ โปรตีนแปลง เนื้อสัมผัส โดยวิธีแช่แข็งที่ทำให้โครงสร้างอยู่ตัวด้วยความ
ร้อนแล้วเปรียบเทียบกับ โปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสที่ผลิตด้วยเครื่อง cooker extruder (โปรตีนเกษตร)
โดยสถาบันค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยบดผลิตภัณฑ์ทั้งสองด้วย
เครื่อง Moulinette เป็นเวลา 5 นาที จนเป็นผงละเอียดและวิเคราะห์ปริมาณสารต่าง ๆ ต่อไปนี้

3.5.1 ปริมาณ โปรตีน ตามวิธีข้อ 3.1.2

3.5.2 ปริมาณ ไขมัน ตามวิธีข้อ 3.1.3

3.5.3 ปริมาณ เถ้า ตามวิธีข้อ 3.1.4

3.5.4 ปริมาณ เส้นใย ตามวิธีข้อ 3.1.5

ศึกษาโครงสร้างของ โปรตีนแปลง เนื้อสัมผัส โดยวิธีแช่แข็ง เปรียบเทียบกับ โปรตีนเกษตรและ โปรตีนจาก
เนื้อสุกร โค และ ไก่ โดยบันทึกด้วยเครื่อง scanning electron microscope ตามวิธีข้อ 3.3.4.1

3.6 การพัฒนาผลิตภัณฑ์จาก โปรตีนแปลง เนื้อสัมผัส

นำโปรตีนแปลง เนื้อสัมผัส (เนื้อเทียม) ที่ได้ไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ต่อไปนี้

3.6.1 เนื้อเทียมปรุงแต่ง

นำโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสที่ผลิตได้โดยใช้สภาวะที่ดีที่สุดที่สรุปได้จากข้อ 3.4 ซึ่งมีรูปร่าง
เป็นแผ่นกลมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 12-13 เซนติเมตรหนา 1.5-2 เซนติเมตร มาบรรจุในถุง PP
3 ชั้น ปิดผนึกด้วยความร้อนแล้วนึ่งด้วยไอน้ำให้สุกเป็นเวลา 10 นาที วิเคราะห์ปริมาณความชื้นของ
ผลิตภัณฑ์ จากนั้นแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเติมเนยขาวขณะหลอมเหลวที่อุณหภูมิ 80-85 °C เข้าไป
ให้ทั่วทั้งก้อน โปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยใช้เข็มฉีดยาสะอาดขนาด 10 ลูกบาศก์เซนติเมตร แล้วทิ้งไว้
จนเนยขาวแข็งตัวที่อุณหภูมิห้อง ส่วนที่สองไม่เติมเนยขาว เติมน้ำสูกในสารแต่งกลิ่นรสคือ plant
protein hydrolysate ในปริมาณที่ทำให้ผลิตภัณฑ์มีความชื้นร้อยละ 60± 3 (ปริมาณน้ำที่เติมแสดงใน

ภาคผนวก ค. 1) จากนั้นเติมเข้าไปในโปรตีนแปลงเนื้อสัตว์ทั้ง 2 ส่วนด้วยวิธีเดียวกับการเติมเนยขาว ตัวแปรที่ศึกษาในขั้นตอนนี้ได้แก่

3.6.1.1 ชนิดของสารแต่งกลิ่นรส แปรเป็น 3 ชนิดคือ รสไก่ รสหมู และรสเนื้อ

3.6.1.2 ปริมาณสารแต่งกลิ่นรส แปรเป็น 2 ระดับคือ ร้อยละ 5 และ 7.5

โดยนำน้ำหนักแห้งของโปรตีนแปลงเนื้อสัตว์ (วิธีคำนวณแสดงในภาคผนวก ค. 3)

3.6.1.3 ปริมาณเนยขาว แปรเป็น 2 ระดับคือ ร้อยละ 0 และ 10 โดยนำน้ำหนักแห้งของโปรตีนแปลงเนื้อสัตว์

เกณฑ์ตัดสินคุณภาพได้แก่

3.6.1.4 คุณภาพจากการทดสอบทางประสาทสัมผัส โดยใช้ผู้ทดสอบทั่วไป 20 คน ใช้แบบสอบถามชนิด hedonic scale 9 ระดับ (แสดงในภาคผนวก ง. 2)

3.6.1.5 ร้อยละของไขมันในผลิตภัณฑ์ตามวิธีข้อ 3.1.3

3.6.1.6 ร้อยละของโปรตีนในผลิตภัณฑ์ตามวิธีข้อ 3.1.2

วางแผนการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Asymetric Factorial experiment และ Asymetric Factorial with Complete Block design (33) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's New Multiple Range test (33) ทดลองสองซ้ำ

3.6.2 การปรับปรุงคุณภาพด้านกลิ่นและรสชาติของ โปรตีนแปลงเนื้อสัตว์โดยวิธีแช่แข็ง

เมื่อนำโปรตีนแปลงเนื้อสัตว์ที่ทำให้โครงสร้างอยู่ตัวด้วยความร้อนไปผลิตเป็นเนื้อเทียมปรุงแต่ง แล้วทดสอบทางประสาทสัมผัสพบว่าคะแนนด้าน กลิ่น รสชาติและการยอมรับรวมของผลิตภัณฑ์ยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ เนื่องจากผู้ทดสอบตรวจพบกลิ่นและรสขมของ ethyl alcohol ที่เหลือตกค้างอยู่ จึงศึกษาวิธีปรับปรุง กลิ่น และรสชาติของโปรตีนแปลงเนื้อสัตว์ที่ได้จากข้อ 3.3 โดยวางโปรตีนแปลงเนื้อสัตว์สบนภาชนะที่มีฝาขาวางรองเพื่อไม่ให้ผลิตภัณฑ์ติดกับภาชนะ จากนั้นนำเข้าอบในตู้อบแห้งแบบสูญญากาศที่อุณหภูมิ 60 °C และ 65 °C ความดัน 27 นิ้วปรอท เป็นเวลา 5-8 ชั่วโมง

ตัวแปรที่ศึกษาในขั้นตอนนี้ได้แก่

3.6.2.1 อุณหภูมิในตู้อบแห้ง แปรเป็น 2 ระดับคือ 60 °C และ 65 °C

3.6.2.2 เวลาในการให้ความร้อน แปรเป็น 4 ระดับคือ 5, 6, 7 และ 8 ชั่วโมง

เกณฑ์ตัดสินคุณภาพ หลังการอบแห้งบรรจุผลิตภัณฑ์ในถุง PP 3 ชั้นปิดผนึกด้วยความร้อน ให้ความร้อนใน autoclave ที่ 115 °C เป็นเวลา 7.5 นาทีเพื่อให้เกิดโครงสร้างที่อยู่ตัวแล้วทิ้งให้เย็นที่อุณหภูมิห้อง จากนั้นนำมาปรับความชื้นให้ได้ร้อยละ 60± 3 โดยการดูน้ำหนัก (ปริมาณน้ำที่ใช้แสดงในภาคผนวก ค.1) แล้วประเมินผลโดยทดสอบทางประสาทสัมผัสด้าน กลิ่น รสชาติ สี และ

เนื้อสัมผัสโดยใช้ผู้ทดสอบทั่วไป 20 คน ใช้แบบสอบถามแบบ hedonic scale 9 ระดับ (แสดงในภาคผนวก ง.3)

วางแผนการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Asymetric Factorial with Complete Block design (33) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's New Multiple Range test (33) ทดลองสองซ้ำ

3.6.3 ผลิตเนื้อเทียมปรุงแต่งจากโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสที่ปรับปรุงคุณภาพด้านกลิ่นและรสชาติ

นำโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสที่ยังไม่ปรับปรุงคุณภาพด้านกลิ่นรสและที่ปรับปรุงคุณภาพแล้วตามสภาวะที่ดีที่สุดที่สรุปได้จากข้อ 3.6.2 มาผลิตเนื้อเทียมปรุงแต่งตามวิธีในข้อ 3.6.1 โดยใช้สารแต่งกลิ่นรส (รสหมู) ร้อยละ 7.5 และเติมไขมันร้อยละ 10 โดยน้ำหนักแห้งของโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัส เตรียมโปรตีนเกษตรปรุงแต่งโดยผสมขึ้นโปรตีน 250 กรัม กับเนยขาวหลอมเหลว (อุณหภูมิ 80 °C) ร้อยละ 10 โดยน้ำหนักด้วยเครื่อง kenwood ที่ความเร็วต่ำ ทิ้งให้แข็งตัว จากนั้นนำไปคุดน้ำคั้นในสารละลายที่มีสารแต่งกลิ่นรส (รสหมู) ร้อยละ 7.5 (โดยน้ำหนักแห้งของโปรตีนเกษตร) จนผลิตภัณฑ์มีความชื้นร้อยละ 60± 3 ประเมินคุณภาพผลิตภัณฑ์โดยทดสอบทางประสาทสัมผัสเปรียบเทียบระหว่างเนื้อเทียมปรุงแต่งที่ผลิตจากโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแช่แข็งทั้งที่ปรับปรุงและยังไม่ปรับปรุงคุณภาพกับโปรตีนเกษตรตามวิธีข้อ 3.6.1.4

วางแผนการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Randomized Complete Block design(33) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's New Multiple Range test(33) ทดลองสอง ซ้ำ

3.6.4 แอมจากเนื้อเทียม

ผลิตโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสใช้สภาวะที่ดีที่สุดที่สรุปได้จากข้อ 3.3, 3.4 และปรับปรุงคุณภาพด้านกลิ่นรสตามสภาวะที่ดีที่สุดที่สรุปได้จากข้อ 3.6.2 ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะเป็นแผ่นกลมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 12-13 เซนติเมตร หนา 1.5-2.0 เซนติเมตร เคียวาร์ (cure) ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวในสารละลายซึ่งประกอบด้วยสารแต่งกลิ่นรส (รสหมู) ร้อยละ 7.5 เกลือบริโกลร้อยละ 2 หรือ 3 น้ำตาลร้อยละ 3 และ sodium tripolyphosphate ร้อยละ 0.5 ใช้สารเคียวาร์ต่อโปรตีน 1:3 (น้ำหนักต่อปริมาตร) แช่เป็นเวลา 24 ชั่วโมง จากนั้นนำขึ้นมาวางบนตะแกรงให้สะเด็ดน้ำ แล้วนำเข้าตูรม้วนซึ่งปรับอุณหภูมิภายในเป็น 60 °C ใช้ซานอ้อยเป็นเชื้อเพลิงผลิตควัน โดยเติมซานอ้อย 3 กรัม ทุก 8 นาที ผลิตภัณฑ์ที่ได้นำไปนึ่งให้สุกเป็นเวลา 10 นาที แล้วประเมินคุณภาพตามข้อ 3.6.4.3

ตัวแปรที่ศึกษาในขั้นนี้ได้แก่

3.6.4.1 ปริมาณเกลือในการเคี้ยวแปร เป็น 2 ระดับคือ ร้อยละ 2 และ 3 โดยน้ำหนักแห้งของโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัส

3.6.4.2 เวลาหมักแปร เป็น 3 ระดับคือ 30, 60 และ 90 นาที

เกณฑ์ตัดสินคุณภาพ ได้แก่คะแนนจากการทดสอบทางประสาทสัมผัสตามวิธีข้อ 3.6.1.4

วางแผนการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Asymmetric Factorial with Complete Blockdesign (33) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's New Multiple Range test (33) ทดลองสองซ้ำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย